

הדף	שם הדף	הרמז	הסוגיא בגמרא
קכ"א א ¹	מקב"א	מקלים כיבוי אש	משנה: נכרי שבא לכבות, אין אומרים לו "כבה" או "אל תכבה" - מפני שאין שביתתו עליהן, אבל קטן שבא לכבות אין שומעין לו. הלכה: אם נפלה דליקה ובא נכרי לכבות אין מוחין בידו, ואף אפשר לומר בפניו: "כל המכבה אינו מפסיד".
קכ"ב א ¹	מקב"ב	מקלים כשהדליק בשבילו	משנה: נכרי שהדליק את הנר, בשבילו - משתמש לאורו ישראל, ואם בשביל ישראל הדליק - אסור. הלכה: אסור לומר לגוי להדליק נר בשביל ישראל, ואם הדליק אסור לכל ישראל. ואם הגוי הדליק בשבילו, מותר לישראל ליהנות לאורו.
קכ"ג ב ²	מקב"ג	מקלים כלי גופו לצורך גופו	ת"ר: בראשונה היו אומרים ג' כלים ניטלים... עד שאמרו: כל הכלים ניטלים חוץ ממסר הגדול ויתד של מחרשה. הלכה: כל הכלים ניטלים בשבת, לצורך גופו או מקומו, חוץ ממוקצה מחמת חסרון כיס, כגון: מסר הגדול וסכין שחיטה.
קכ"ד א ²	מקב"ד	מקלים כד	משנה: כל הכלים ניטלים לצורך ושלא לצורך. אמר רבא: לצורך - דבר שמלאכתו להיות - בין לצורך גופו בין לצורך מקומו, שלא לצורך - אפילו מחמה לצל. הלכה: כלים שמלאכתם להיות מותר לטלטלם אפילו כדי שלא יגבנו, וכגון כד לשתיה.
קכ"ה ב ²	מקב"ה	מקום כניסת התלמידים	פעם הלך רבי למקום אחד ומצא נדבך אבנים ואמר לתלמידיו: צאו וחשבו כדי שנשב עליהם מחר. מאי אמר להו? צאו ולמדום (סדרו אותם), רב אסי אמר - צאו ושפשפום (שיהא נאות לשבת). הלכה: צריך לסדרם קודם שבת.
קכ"ו ב ³	מקב"ו	מקום כובש	משנה: מפנין אפילו ארבעה וחמישה קופות של תבן מפני האורחים ומפני בטול בית המדרש, אבל לא את כל האוצר. שמא אתי לאשוויי גומות. הלכה: מותר לפנות מהאוצר תבואה לצורך האורחים, אך לא את כל האוצר.
קכ"ז א ²	מקב"ז	מקום כפי זימונם	אבעיא להו: ארבע וחמש קופות דקאמר, אע"ג דאית ליה אורחים טובא או הכל לפי האורחין? ת"ש: רבי פינה שדה מלאה עומרים לתלמידיו, ש"מ הכל לפי האורחים. הלכה: מותר לפנות ארבע וחמש קופות לכל אורח ואורח.
קכ"ח ב ¹	מקב"ח	מקצה כל חי הוי מוקצה	משנה: כופין את הסל לפני האפרוחים כדי שיעלו עליה. תרנגולת שברחה דוחין אותה עד שתיכנס. דוחין אין, מדדין לא. הלכה: אסור לטלטל כלל בהמה חיה ועוף. ומותר לדדות אותם בחצר, אך לא בתרנגולת שמגביהה עצמה.
קכ"ט א ¹	מקב"ט	מקבלת כל טיפול	אמר רב יהודה אמר שמואל: חיה, כל זמן שהקבר פתוח: בין אמרה צריכה אני, בין אמרה לא צריכה - מחללין. נסתם הקבר: אמרה צריכה - מחללין, לא אמרה צריכה - אין מחללין. הלכה: ג' ימים ראשונים מחללין אפי' אמרה איני צריכה.
ק"ל א ¹	מק"ל	מקלפים לעורלה	משנה: רבי אליעזר אומר, אם לא הביא כלי מערב שבת מביאו בשבת. כלל אמר ר"ע: כל מלאכה שאפשר לעשותה מער"ש - אינה דוחה את השבת, מילה שאי אפשר מער"ש - דוחה שבת. הלכה: מכשירי מילה אינם דוחים את השבת.